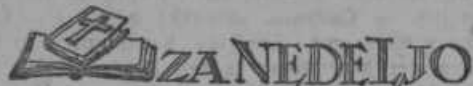

vinskih družb je bila ustanovljena samo zato, da so uganjale goljufije z menicami. Litvinova izjava bode vzela ruskim sovjetom ves ugled v inozemstvu.

Južnoameriški spor. Društvu narodov se je posrečilo zadušiti krvavi spor med južnoameriškima državama Bolivijo in Paragvajem. Vojska je bila zadržana potom brzjav, ki jih je poslal svet Društva narodov obema državama iz Zeneve. Te pomirjevalne brzjave so stale 1.364.000 Din. Sovražnosti med obema državama so že bile ustavljene, kar naenkrat pa so Bolivijci znova udrli na paragvajsko ozemlje in zasedli

trdnjavo Vaugmerdia. Položaj je postal zopet resen in Društvo narodov čaka ponovna pomirjevalna naloga.

Afganistanski kralj zmagovalac nad ustaši. Afganistanski kralj Amanulah je hotel upeljati v svojem kraljestvu v osrednji Aziji koristne novotarije po vzgledu Evrope. Mudil se je v Evropi in se tukaj naučil marsikaj koristnega. Radi moderniziranja ogromne afganistanske države je zadel na odpor in so se mu uprli nekatera plemena z oboroženo silo. Kralj je premagal upornike in je zopet gospodar položaja v državi, ki je potrebna vsestranskega napredka.

Naši vzorniki.

Ob vsakem novem letu se človek ne hote zave, kako hitro, hitro tečejo leta našega življenja. In čemu teko ta naša leta? Zato jih imamo, da postajamo vedno bolj otroci božji, da se vkleše v naše duše vedno več potez Kristusovih, da bi nosila naša duša na sebi vedno več božjega, da bi bila tako vedno bolj vredna Boga in zrela za neskončno in srečno življenje z Bogom. To je naša velika življenska naloga. A vsi čutimo le tako bridko, kako je ta velika naloga pa tudi tako težka, ko nas vleče toliko stvari od te naloge navzdol, ko hoče toliko stvari vklesati v našo dušo čisto drugačne poteze ko Kristusove.

Veliko bodrilo pri tej veliki in težavi nalogi so nam pa oni, ki so to nalogo tako krasno vršili in izvršili — svetniki božji. Ko gledamo nje, moramo govoriti: »Če so zmogli ti in to, zakaj pa ti ne?« Tudi v njih so živele strasti in nagnjenja, ki so se dvigovala večkrat v njihovih dušah kakor besni viharji, razmere, v katerih so mnogi od njih živeli, so bile veliko nevarnejše in hujše, kakor so naše. A vendar so se dvignili gor v višine krščanskega življenja, zato ker so s sveto pripravljenostjo odprli svoje duše klicu božjemu, ker so se oprijeli roke božje in so se dali od te roke voditi skozi življenje, četudi je bila pot, po kateri jih je vodila božja roka, velikokrat strma, ozka, silno raskava. Ko se človek malo vtopi v njihovo življenje, v njihove boje, v njihovo delo, ki so ga celo življenje vršili sami na sebi, ga mora postati sram njegove lastne mehkužnosti, lastne bojazljivosti in nezvestobe, pa tudi začuti hrepenenje po tem lepem življenju, čuti voljo primoliti in priboriti se do te dušne lepote in sreče. Zato nas pa Cerkev kot modra, od sv. Duha navdahnjena vzgojiteljica vedno in vedno opozarja na svetnike. Vsak dan nam stavi tega ali onega pred oči, ker vsak dan obhaja njihove godove. Ti godovi svetnikov naj bi nas sredi našega dela, sredi lahkomiselnosti in grešnosti, ki je je toliko v življenju, opozarjali na našo veliko življensko nalogo, naj bi nam govorili o lepšem, svetlejšem življenju, kakor je ono, ki ga danes velikokrat vidimo, naj bi nam oznanjevali, da smo k temu lepšemu življenju poklicani vsi. Zato bomo letošnje leto

na tem mestu prinašali kratke življenjepise svetnikov. Bodo to svetniki iz najrazličnejših stanov, iz najrazličnejših časov. Posebno bomo skušali pokazati življenje bogoljubnih oseb, ki so živele v novejšem času. Tako mnogokrat je mnenje, da so svetniki bili samo enkrat, pred davnimi stoletji, a danes da jih ni več. V resnici pa rodi katoliška Cerkev z naukom Kristusovim in z njegovimi milostmi svetnike v vseh časih. Tako je n. pr. v preteklem 19. stoletju živelo v katoliški Cerkvi razven številnih mučencev 170 oseb v duhu svetosti. Od teh je 106 moških, 64 žensk, nekateri teh so že proglašeni za svetnike ali blažene, drugih življenje se še preiskuje. Ti življenjepisi naj bi bila mala tedenska vspodbuda za naše življenje, naj bi nas svetniki s svojim zgledom klicali in vodili, da bi tudi naša življenska pot bila vedno bolj ožarjena od božje luči!

Sv. Telemah.

Spominski dan 1. januar.

V Rimu obhajajo Novo leto 391 p.Kr. Je Rim že krščanski, a obhajanje Novega leta je še zelo pogansko. Slavijo ta dan po raznih cirkusih z boji gladijatorjev, pri katerih se kaže še vsa nekrščanska krutost, se preliva veliko krvi, pomori mnogo človeških življenj.

Največ rimskega ljudstva je zbrana v ogromnem Koloseju, kjer so v preteklih časih stotine kristjanov prelivale svojo kri za svoje krščansko prepričanje. Glasno govorjenje napolnjuje velikanski prostor kakor šumenje morskih valov, nemirno in nestrpno pričakujejo gledalci začetek surovega boja.

Naposled nastopijo gladijatorji z bliskajočimi očmi in zvenčnimi meči. Boj med njimi divja, potoki krvi se izgubljajo v petek, s katerim je potrošena arena.

A naenkrat se vzpne čez ograjo temna postava in se vrže med vojskujoče. Menih je v svoji spokorni obleki in zakliče z vsem ognjem svojega srca: »Nehajte! Danes je osmi dan po rojstvu Gospodovem, ki je prišel na zemljo. Ne onečastite tega dneva! Pustite svoje poganske razvade!«

Tako kliče in suva osuple gladijatorje narazen. Krvava igra je nepričakovano hitro končana. Zato pa postane Telemah — tako je bilo menihu ime — žrtev vzkipele nevolje ljudstva. Meči gladijatorjev, ki so se prej borili med

seboj na življenje in smrt, se sedaj skupno obrnejo proti onemu, ki jim je hotel rešiti življenje, in kmalu leži ves krvav in mrtev na tleh.

A ni bila zastoj prelita njegova kri! Cesar prej leta in leta niso mogli odpraviti opomini in svarila papežev, to se je po tem dogodku leta 391 v kratkem doseglo: nekrščanski boji gladijatorjev so čisto prenehali.

Sv. Peter piše, da se je treba do krvi boriti zoper greh. Sv. Telemah je to dobesedno izvršil. Tak Telemah, tak odločen borec zoper hudo mora biti pa tudi vsak pravi kristjan. Pri sv. birni smo postali vojščaki, borci Kristusovi. Vsak bi moral po svojih močeh pomagati razdirati in uničevati kraljestvo teme in greha in moral bi pomagati graditi kraljestvo božje. A boriti zoper kraljestvo greha se ne pravi farizejsko se zgražati nad napakami drugih in jih obsojati, se ne pravi večno sitnari nad drugimi. Boriti se zoper kraljestvo greha se pravi: boriti se zoper greh z vso resnostjo najprej pri sebi in skušati s pravo ljubeznijo rešiti teh žalostnih spon tudi še bližnjega, posebno onega, do katerega nas veže kaka dolžnost. Taka naj bi bila naša vojska zoper kraljestvo teme!

*

Zlata maša papeževa. 20. decembra preteklega leta je bil v Rimu otvorjen jubilej papeževe zlate maše in se bode obhajal celo leto 1929. Sv. Oče je služil ta dan sv. mašo v cerkvi sv. Petra na oltarju, ki se dviga nad grobom tega apostola. Med sv. mašo je podelil prvo sv. obhajilo mnogim rimskim otrokom. V spomin papeževe zlate maše je najstarejši kardinal ta dan posvetil v Ostiji blizu Rima novo cerkev »Kraljice miru«, popoldne pa so se razne rimske cerkvene organizacije zbrale v cerkvi sv. Karla, kjer je Pij XI. daroval prvo daritev sv. maše.

Cenjenim naročnikom! S prihodnjo številko bode izhajal »Slov. Gospodar« že v sredo in ne v četrtek, kakor dosedaj. Zaključek uredništva bo v torek predpoldne, nakar opozarjamo cenjene dopisnike. Izdajo našega lista smo porinili za en dan naprej radi tega, ker je dobivala uprava pritožbe, da ne dobivajo nekateri kraji »Gospodarja« v nedeljo, ampak celo pozneje. Upamo, da bo odsedaj naš list vsaj v nedeljo tudi v najbolj od glavnega prometa od daljenih krajih.

Še danes

si izrežite naročilnico in si naročite »Naš dom«, list kmečko mladino. Velja za vse leto 12 Din. V dveh letih je »Naš dom« narastel od 1000 na 7000 naročnikov — Kdor nabere štiri nove naročnike in pošlje vso naročilnico, dobi

Slomškovo sliko zastoni

(Slika je vredna 25 Din.)